

"بروز توأم لنفوم بدخیم و بیماریهای ایمنی"

دکتر ابوالقاسم بنی‌هاشمی

امروزه پیدایش همزمان پاره‌ای از بیماریهای خودایمنی و حالات بدخیم ناشی از پرولیفراسیون بافت‌های لنفورتیکولر بخوبی شناخته شده است. یعنوان مثال مواردی را گزارش داده‌اند که هیوگاماگلوبولینمی یا کم خونی همولتیک از مداء (Autoimmune hemolytic anemia) را همراه‌لوسی لنفوستیک مژمن مشاهده کرده‌اند (۱۸ و ۱۹). در سالهای اخیر ایندسته از حالات مرضی مختلف و توأم با یکدیگر را بخصوص مورد توجه قرار داده‌اند زیرا ممکن است از نظر انتیولوژیک بین آنها رابطه مشترکی وجود داشته باشد بطوریکه معتقدند در مبتلایان به لنفوم بدخیم بروز توأم یک بیماری سیستمیک گرفتار کننده کولازن بافت‌های همبندی عارضه‌ایست ناشی از اختلال مکانیسم ایمنی که خود ثانوی از پرولیفراسیون بدخیم بافت لنفورتیکولر پدید می‌آید (۱۶). بدین جهت در این مقاله به گزارش شرح یک بیمار مبتلا به لوپوس سیستمیک اریتماتو و بیماری هاجکین مبادرت می‌شود و تا اندازه‌ای این دسته از حالات مرضی مختلف و توأم با یکدیگر از نظر شیوع و چگونگی رابطه انتیولوژیک مورد بحث قرار می‌گیرد.

شرح حال بیمار

خلاصه

پیدایش همزمان لنفوم بدخیم و مکانیسم‌های ایمنی و نیز بیماریهای سیستمیک گرفتار کننده کولازن بافت‌های همبندی عارضه‌ایست در خور توجه و شناخته شده، اگرچه هنوز ارتباط کامل انتیولوژیک آنها بطور دقیق روشن نیست. تعدادی از موارد لنفوم بدخیم بویزه بیماری هاجکین گزارش داده‌اند که از ابتدای شروع و یا در جریان سیر خود با یک بیماری کولازن نیز همراه بوده است. در این مقاله یک بیمار ۱۶ ساله با تاریخچه ششم‌ماهه، با شکایات و علائم درد مفاصل، تب، کم شدن وزن، بزرگ شدن غدد لنفاوی منتشر، هیاتواسیلنوس مکالی و تغییرات و ضایعات پوستی پروانه‌ای شکل در ناحیه صورت گزارش می‌شود.

یافته پاتولوژی بیوپسی غده لنفاوی دلالت بر وجود بیماری هاجکین نموده است. ظهور سلول لوپوس اریتماتو، از دیاد فشار خون، یافته آلبومین اوری و هماتوری وجود هم زمان یک لوپوس سیستمیک اریتماتو را ثابت مینماید.

در این مقاله علاوه بر مطالعه جزئیات بافت‌های بالینی و آزمایشگاهی بیمار درباره فرهنگ پزشکی جهانی ظهور هم زمان این دو بیماری و ارتباط احتمالی انتیولوژیک آنها نیز بحث بیان آمده است.

سانتیمتر در زیر لبه تحتانی قفسه صدری و قاعده طحال در طرف چپ ۳ تا ۴ سانتیمتر پائینتر حس نداشت.

یافته‌های آزمایشگاهی:

فرمول و شمارش: هموگلوبین ۹/۲ گرم درصد، هماتوکریت ۳۵ درصد، کلیول سفید ۲۸۰۰ با ۷۸ درصد سکمانه، ۱ درصد میلیویت، ۱۶ درصد لنفویت و ۲ درصد منویت، سدیما نتاسیون در یک مرتبه ساعت اول ۲۵ و ساعت دوم ۴۷ میلیمتر و در مرتبه دوم به ترتیب در ساعتهاي اول و دوم ۳۳ و ۶۹ بوده است. تعداد پلاکت ۲۲۰۰۰۰ ورتیکولر سیت ۷/۰ درصد بوده است. در آزمایش ادرار رنگ زرد، PH ۵/۵، وزن ۱۰۱۸، آلبومین ۱ + قند منفی، کلیول قرمز ۱۲ - ۱۵، کلیول سفید ۴ - ۳، مدفوع از نظر انگل وجود خون منفی قند خون ناشنا ۷۳ میلی گرم درصد، اوره - ۱۴ میلی گرم درصد، بیلیروبین تام سرم ۱ میلی گرم درصد تیمول ۷ واحد کدروت زینک ۲۳ واحد، فسفات از قلیائی ۴/۲ واحد، فسفر ۱/۷ میلی گرم، کلسیم ۹ میلی گرم درصد واحد SGOT = ۸۴ واحد = SGPT = ۱۱۱ میلی گرم درصد، آزمایش کومپس منفی لاتکس منفی، آکلوتیناسیون منفی، کشت مکرر خون منفی نسبت به آلبومین به کلوبولین $\frac{2/17}{4/13}$.

الکتروفورز: پروتئین توتال ۶/۴۸ گرم درصد آلبومین ۲/۵۲ گرم درصد، آلفا ۱ ۰/۲۴ گرم درصد الفادو ۵% گرم درصد، بتا ۰/۵۳ گرم درصد کاما ۰/۷۸ گرم درصد. آزمایش سلول "E لاشدیدا" مشت (عکس شماره ۴ و ۵) رادیو کرافی قفسه سینه: کالسیفیکاسیون جزئی در قله ریه راست، باحتمال قوی بعلت سل کهنه، ناف ریهها طبیعی، ولی کدورت کامل در سینوس جنبی طرف راست.

یافته پاتولوژی:

شرح بیوپسی غده لنفاوی ناحیه گردن: طرح سینوسها و فولیکولها بهم خورده است، بطوریکه پارانشیم لنفاوی بر اثر پریلیفراسیون منتشر سلولهای لنفوریکولر تمامی ساختمان کانگلیون را بصورت توده مترکمی از بافت لنفاوی بنظر میرساند که سلول کانگلیونها نیز دارای ارتضاح سلولهای مذکور میباشد. آثار بلوغ سلولهای رتیکولر بصورت پیدایش سلولهای

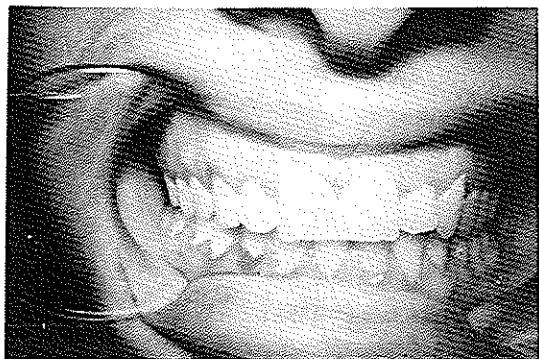
خانم ل - س (شماره پرونده ۷۱۹۷۷) دختر محصل ۱۶ ساله است که بیماری او از ۶ ماه قبل با تب‌های متناوب شروع نمی‌شود. این تب بخصوص در ساعات صبح و عصر وجود داشته است. پس از گذشت سه هفته همراه با تب عوارض و تغییرات پوستی پدید می‌آید که ابتدا نواحی دستها و بازوها سپس اطراف کونه‌ها و بینی را گرفتار ساخته و بصورت لکه‌های محدود و قرمز رنگی بدون خارش و یا درد جلب توجه نموده است. دو ماه بعد عدد لنفاوی کم و بیش بصورت منتشر بزرگ شده‌اند. این عدد همراه با درد نبوده، بیشتر در نواحی دو طرف گردن، زیر بغل و کشاله‌های ران قابل لمس بوده‌اند هم زمان با عوارض فوق بیمار در ناحیه شکم احساس درد و سکنی مینماید که بخصوص پس از صرف غذا بوده است از سه هفته قبل از بستری شدن درم باها و درد مفاصل به شکایات فوق - الذکر اضافه می‌کردد.

در تاریخچه گذشته بیمار نکات مشتی قابل ذکر نبوده در خانواده‌اش بیماری خاصی از قبیل سل، سرطان، دیابت، افزایش فشار خون و بیماریهای مشابه و یا ارشی وجود نداشته است.

معاینات بالینی:

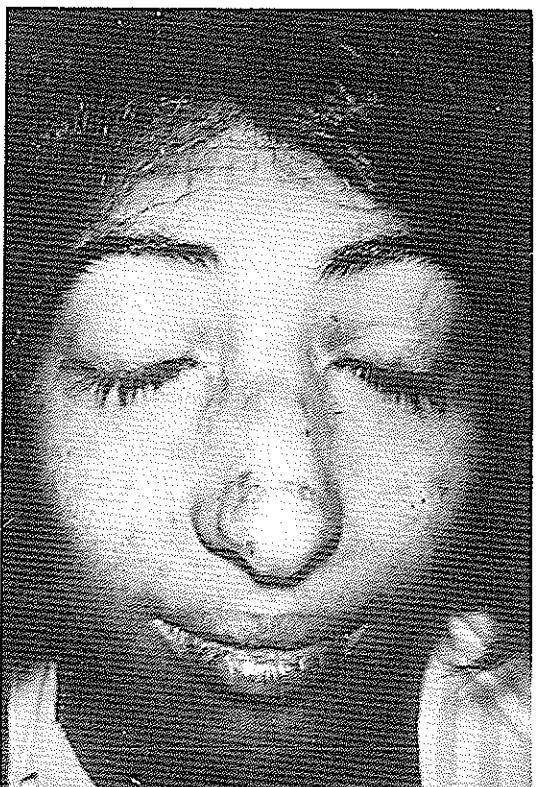
فشار خون $\frac{160}{100}$ میلیمتر جیوه، تبض ۱۱۰ و تعداد تنفس ۲۴ در دقیقه درجه حرارت بدن ۳۸/۵ سانتی گراد و وزن ۳۸ کیلوگرم. بیمار دختر حوان و لاغری است با حال عمومی بد که پوست و ملتحمه چشم و مخاطلبها و دهان رنگ پریده می‌باشد در ناحیه صورت تعدادی لکه‌های قرمز رنگ به چشم می‌خورد که پاره‌ای از آنها کهنه‌تر و بخصوص در دو طرف کونه‌ها و اطراف بینی پراکنده می‌باشد. (عکس شماره یک). همین تغییرات اری تمایوز نیز در بازوها و دستها و انگشتان بیمار جلب توجه نمی‌نمود. علاوه بر این در لثه‌ها آثار التهاب (عکس شماره ۲) مشاهده گردید، در سقف اولسراسیون در دنایکی وجود داشت که کمی نکروتیک بنظر می‌رسد (عکس شماره ۳). غدد لنفاوی هر دو طرف گردن، زیر بغل و کشاله‌های ران به اندازه لوبیا تا فندق دارای قوام سفت بودند. علائم التهابی وجود نداشت و بادست آسانی در محل خود جایجا می‌شدند. در لمس شکم هپاتوسپلنوگالی وجود داشت. کبد باندازه ۲

ریانت رید استبرگ جایجا در بین عناصر مذکور جلب نظر مذکور تشخیص بیماری هاچکین از نوع لنفوهیستیوستیک منتشر با ارجحیت لنفویتیها میباشد (عکس شماره ۶).

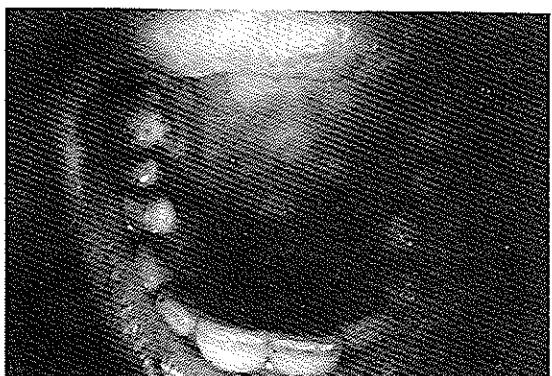
عکس ۲

ضایعات دهانی بیمار که بصورت السراتیو است روی لثه‌ها پراکنده میباشد.

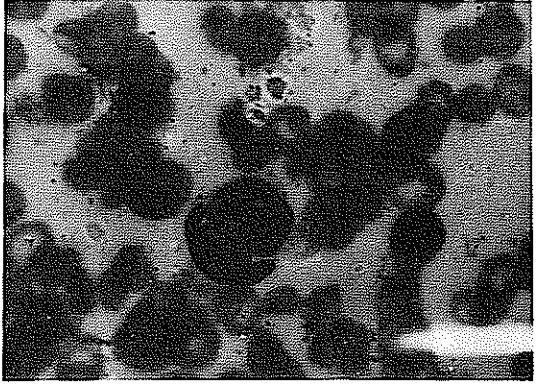
عکس ۱

منظمه ضایعات بوستی، ارتیماتو اسکوا مو صورت بیمار نشان داده میشود.

عکس ۳

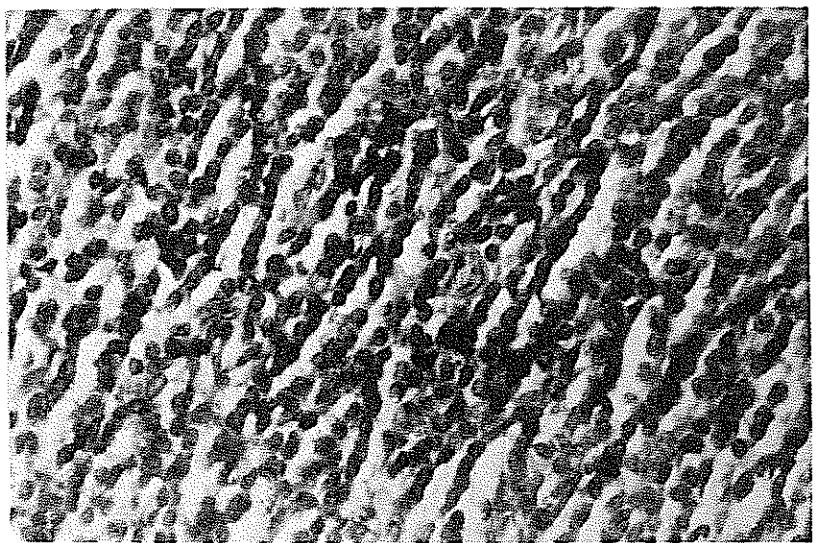
در این شکل قسمت خلفی سقف کامی مشاهده میگردد که روی سطح مخاطی آن ضایعه ارتیماتوزی زخمی شده وجود دارد.

عکس ۵

منظره تجمع گلوبولهای سفید را بشكل روزت در خون
محیطی نشان میدهد.

عکس ۴

از خون محیطی که در آن سلول تی بیکلوبوس ارتمیاتو
مشاهده میگردد.

عکس ۶

منظره میکروسکوپی گانگلیون لنفاوی گردن که در آن آثار پرولیفراسیون منتشر سلولهای لنفرتیکولر مشاهده میگردد. در مرکز تصویر یک سلول با هسته درشت حاوی نوکلئول مرکزی دیده میشود که در اطراف آن مقدار فراوانی سیتوپلاسم روش موجود است. (سلول لاکونر).

کرده‌اند در صورتیکه شیوع آرتیست‌روماتوئید (النفوم بدخیم) به شهای در افراد گروه کنترل ۱/۵ درصد بوده است، از طرف دیگر Bionenstock در میان ۲۸۰ مورد از بیمارانی که به ضایعات لنفوپرولیفراتیو بدخیم مبتلا بوده‌اند برعکس به نسبت کمتر یعنی تنها به یک‌مورد (با شیوع ۵/۳۶ درصد) از بروز توأم آرتیست روماتوئید برخورد کرده است (۲). درین افراد جمعیت عمومی شیوع مواردکلی (Prevalence) آرتیست‌روماتوئید را ۵/۳۸ درصد تعیین نموده‌اند. دیگران (۲۱ و ۲۲) شیوع بیماری لوپوس سیستمیک ارتیماتو را در جمعیت عمومی ۵/۳۲ درصد تخمین زده‌اند، چنانچه مجموع موارد در بیماری اخیر را بر حسب اعداد مذکور محاسبه کیم میزان شیوع کلی بیماریهای منتشر بافت همبندی در جمعیت عمومی تقریباً به ۴۱/۵ میرسد یعنی بمراتب کمتر از نسبت شیوع مواردی می‌باشد که این بیماریها همراه پرولیفراسیونهای بدخیم بافت لنفوریتیکولر دیده می‌شوند.

رویه‌مرفته بر اساس مدارک مذکور و گزارشات مستند دیگر (۲۴) می‌توان تأکید نمود که به پیدایش همزمان هریک از اشکال ترکیبی بیماریهای از مداء ایمنی و حالات لنفوپرولیفراتیو بدخیم بطور قابل ملاحظه به نسبتی بیش از آنچه که بر حسب شانس انتظار می‌رود، برخورد می‌گردد. بهمین جهت معتقد‌نده که بین بیماریهای ایمنی و لنفوم بدخیم باستی رابطه اتیولوژیک وجود داشته باشد و در این باره مطالعات مکرری که بعمل آمده است سه فرضیه زیر را پیشنهاد کرده‌اند:

- ۱ - فرضیه نخست براین اساس است که لنفوم بدخیم تظاهر مشخص پرولیفراسیون آتی پیک دودمان سلوی لنفوستیک متزکر می‌باشد و در حقیقت پرولیفراسیون اولیه این سلویها به پیدایش بعدی بیماریهای ایمنی منجر می‌گردد.
- ۲ - فرضیه دوم مبنی بر آنست که بر اثر تحрیکات مداوم که به عناصر سلوی قادر به فعالیت ایمونولوژیک وارد می‌آید پیشرفت پرولیفراسیون آنها همراه اختلال ایمنی سرانجام بصورت پیدایش لنفوم بدخیم تظاهر می‌کند.
- ۳ - بالاخره برآسان فرضیه سوم معتقد‌نده که در بعضی از مبتلایان جهت پذیرش توأم لنفوم بدخیم و بیماری ایمنی یک زمینه مساعد وجود دارد. در مقابل نظریه بعضی از محققین

تشخیص و سیر بیماری و درمان:

بر اساس شرح حال بیمار، یافته‌های بالینی و نتایج حاصله از آزمایشات انجام شده می‌توان ظهور مشترک دو بیماری هاچکین و لوپوس را در این بیمار قطعی دانست که شروع آنها تقریباً در یک زمان موقع پوسته است. تغییرات پوستی و به خصوص ضایعه ارتیماتو را روایه‌ای شکل صورت همراه با درد مفاصل، بزرگ شدن غدد لنفاوی بصورت منتشر، هپاتوسplenomegaly، یافته هیستولوژی غدد لنفاوی، ظهور سلولهای LE، از دیاد فشارخون، وجود آلبومین اوری و هماتوری همگی دال بر اثبات این مدعی است. پس از شروع درمان (پر دیزون، اندوکسان، نیتروژن‌ستارد، بروکار بازین).

حال عمومی بیمار روبه بهبودی رفت، تب قطع گردید، غدد لنفاوی در فاصله چند روز بکلی محو گردیدند کبد و طحال بطور واضح کوچکتر ولی هنوز قابل لمس بودند. هموکلوبین ۱۱/۵ گرم درصد، هماتوکربت ۳۴ درصد، گلوبول سفید ۴۰۰۰ با ۷۲۵ درصد سکمانته، ۳ درصد باند، ۲۱ درصد لنفوسیت و ۱ درصد منوسیت، تعداد پلاکت ۲۱۰۰۰۰ لویسیت ۱/۲ درصد. اوره ۱۱ میلی‌گرم درصد. در آزمایش ادرار ارتاس آلبومین گلوبول قرمز دیده نشد. رادیوگرافی قفسه سینه بدون تغییر. الکتروفورز: بروتین‌تونال ۶/۶ گرم درصد آلبومین ۳/۷ گرم درصد، الفایک ۰/۲۸ گرم، الفادو ۰/۴۷ گرم درصد، بتا ۰/۵۳ گرم درصد، کاما ۱/۵۹ گرم درصد.

بحث و نتیجه:

پیدایش همزمان لوپوس سیستمیک ارتیماتو و بیماری هاچکین که در بیمار مذکور دیده شد ترکیب دیگری از اشکال Daniel توأم بیماریهای ایمنی و لنفوم بدخیم بشار میرود. و همکارانش در مبتلایان به بیماریهای لنفوپرولیفراتیو بدخیم در ۱/۸۶ درصد موارد بوجود ضایعات منتشر یافته‌های همبندی بی برده‌اند (۸). همچنین محققین دیگری (۱۰) گزارش داده‌اند که در بین هزار بیمار مبتلا به لنفوم بدخیم در ۲۲ نفر (۲/۲ درصد) آنها توأم "بیماری منتشر یافته‌های همبندی نیز وجود داشته است.

طبق یک مطالعه دیگر (۱۲) پیدایش توأم آرتیست روماتوئید و لنفوم بدخیم را در ۵/۶ درصد موارد مشاهده

لوسمی مورد بحث بوده تا جاییکه از احتمال یک آمادگی ژنتیک صحبت به میان آمده است (۲۵ و ۱۷). پیدايش پاره‌ای از موارد لنفوم و بیماری ایمنی همراه با آکامالکوبولینی ارشی و یا اولیه اکتسابی مطلب جالب توجه دیگر بشمار میروند که این خود بر ارتباط لنفومها با کاهش قدرت آنتی کورسازی بدن دلالت میکند. در بیمار مورد بحث ما آثاری دال بر چنین ارتباطی مشاهده نگردید بطوريکه میزان گامالکوبولین خون بیمار پس از درمان بحد طبیعی (۱/۵۹ گرم درصد) رسیده است.

که بروز لنفوم و بیماری ایمنی ممکن است بصورت تصادفی باشد.

گزارشات متعددی (۱۶ و ۵) وجود دارد مبنی بر اینکه این دو نوع بیماری در خیلی از افراد از یک تجسس خاص برخوردار بوده و بعيد بنظر میرسد که تمام این موارد تنها بر حسب تصادف بروز گرده باشد، براساس این تحقیقات فرضیه زمینه مساعد سرشتی و قبلی برای ابتلای به هر دو بیماری قوت بیشتری میگیرد. وجود این عوامل غیرطبیعی اولیه نیز در لنفوم فامیلی (۱) و یا بروز مشترک لنفوم و

References

1. Banihashemi, A., Nasr, Kh. He-dayatu, H., Mortazavee,: Blut 17: 363, 1973
2. Bienenstock, H, Im Preparation.
3. Bridges, R. A., Good, R. A.: Ann, N.Y. Acad. Sci. 86: 1089, 1960
4. Burch, P. R. j, Roweli, N. R.: Amer. J. Med. 38: 793, 1965
5. Burnet, M.: Vanderbilt University Press, Nashville, 1954
6. Cammarata, R. J, Rodnan, G. P., Jensen, W. N.: Arch. Intern. Med. 111: 330, 1963
7. Dameshek, W., Schwartz, R. S.: Blood 14: 1151, 1959
8. Daniel, G., Miller, M. D.: Annals. Inter. Med. 3: 507, 1967
9. Harvy, A. M., Shulman, L. E., Tumulty, P. A. Conley, C. H., Schoenrich, G.H.: Medicine 33: 291, 1954
10. Hench, P. K., Mayne, J.G., Kiely, J. M., Dockerty, M. B.: Arthritis Rheum. S: 301, 1962
11. Kahn, M. F., Ryckewaert, A., Welfling, J: Rev. Rhum. 30: 801, 1963
12. Koffler, D.: Ann. Rev. Med.: 25: 149, 1974
13. Lea, A. J.: Ann. Rheum. Dis.: 23: 480, 1964
14. Mikkelson, W. M., Dodge, H. J., Duff, I, Epstein, F. H., Napier, J. A.: Arthritis Rheum. 5 117, 1962
15. Page, A. R., Hansen, A. E., Good, R. A.: Blood 21: 197, 1963
16. Peterson, R. D. A., Kelly, W. D., Good, R. A.: Lancet: 1184, 1964
17. Rezis, D. V., Diamond, H. D., Craver, L. F.: Ann. Intern. Med. 51: 933, 1959
18. Rosenthal, M. C., Pisciotta, A. V., Komminos, Z. D., Goldberg, H., Dameshek, W.: Blood 10: 197, 1955
19. Shaw, R. K., Szwed, C., Boggs, D. R., Fahey. J. H., Frei, E: Arch. Intern. Med. 106: 467, 1960

-
20. Stastny, P. Ziff, M.: Clin. exp. Immunol. 8: 543, 1971
 21. Siegel, M.: Amer. J. Hyg: 48: 63, 1948
 22. Siegel, M., Seelenfreund, M.: JAMA 191, 77, 1965
 23. Stewart, A., Webb, J., Hewitt, D.: Brit. Med. J. 1: 1495, 1958
 24. Toone, E., Waller, M., Owen, D. S.: Personal Communication
 25. Videbaek, A.: Busck, Copenhagen 1947